

סוף דבר - שורות משלימות לכל הנאמר לעיל

בהיעדר יכולת לסכם, הוביל הכישלון לשורות הבאות:

קול קורא במדבר

לכתי אחרי המדבר, לבד, מוקף צועדים במדבר, אפוף רעם שיר לכת מונוטוני - מרש שתוויו נתנפנפו ברוח מדברית, ומנגינתו - פשוטה הייתה - מתנגנת כבר מעצמה, יודעת את מקומה. צעד ועוד צעד ומבלי לחוש הפך למה שנוהגים לקרוא - 'הורה סוערת'. מקבילים מעגליים נפגשים בקודש. כוחה של רוח מדברית קלה ומעט בדידות. המדבר לחש כי כל נטעה, רוח קלה - היא כסות דקה! מעטה דק ללבה גועשת, קרום דקיק לסערה שיכולה לקחת את המעגל וליישרו, להניעו לילך ישר במעגלי החיים. רק טפיפות הרגליים האינסופיות בלמו את הלבה בכיסיה, ופי הארץ המנסה להיפער הצליח רק לסנן שריקה מונוטונית של שיר מרש שתוויו מתבדרים ברוח מדברית קלה. זיכרון של רוח המדבר, ועצב מסע המדבר - משא המדבר, כל קורה במדבר.

הערות בשולי הגיליון

בשולי הגיליון נמצאו ההערות הבאות:

- לא לכתוב בחרוזים - זה יוצר תחושה של סדר. לא-בסדר.
- לא לרומם את המדבר יתר על המידה - הוא בסך הכול מדבר (גם אם דיבר דבר).
- יש הרבה שבטים, לא להרבות בפרטים.
- לאקטואליה יש לרמוז - באופן רפה, לא בעוז.
- לא לשכוח מה כל זה מורה (בעצם, תלוי בקורא).
- (...היררכיה? ...אנרכיה?...)?
- לרמוז לחצוצרות (מעט, לא בצרורות). כאן נסתיימו ההערות.

פרשנות לקול קורא ולהערות

כפרשנות לקול קורא במדבר' ולהערות בשולי הגיליון, נכתב החיבור המוגש בזאת.